

strategi for systemet, så de relativt gode ydelser for kernegrupperne kan bevares. A-forsikringen er et centralt element i velfærdsstaten. Og hvis den fortsat skal bevare sin folkelige opbakning, må vi alle være villige til at tænke utraditionelt og i lyset af det økonomiske opsving at overveje nye indfaldsvinkler.

Spm. nr. S 2309

Til udenrigsministeren (11/8 95) af:

Annette Just (FP):

»Vil udenrigsministeren på baggrund af den tyske udenrigsminister Klaus Kinkels udtalelser om, at det er den tyske regerings politik i forbindelse med EU-regeringskonferencen til næste år, at vetoretten skal ophæves på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, tilkendegive den danske regerings holdning til Klaus Kinkels udtalelser?«

Begrundelse

Det ønskes i svaret nøje præciseret, hvorvidt regeringen er enig med Klaus Kinkel eller ej.

Spørgeren er af den opfattelse, at vetoretten ikke skal ophæves. Sker dette, er vi for alvor på vej ud ad en glidebane, hvor endemålet er et decideret EU-forsvar.

Svar (18/8 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Der henvises til regeringens tidligere redegørelser for proceduren for fastlæggelse af de danske holdninger i forbindelse med regeringskonferencen i 1996. Proceduren indebærer, at dansk stillingtagen til mulige konkrete emner på konferencen må afvente den brede offentlige debat, der fører frem til udarbejdelsen af regeringens forhandlingsgrundlag.

Spm. nr. S 2379

Til arbejdsministeren (17/8 95) af:

Annette Just (FP):

»Kan ministeren sikre, at fagforeninger såsom SiD vil anerkende og respektere arbejdsgiverorganisationer som Kristelig Arbejdsgiverforening og de overenskomster, der er indgået?«

Begrundelse

SiD-formand Poul Olesen (Sindal) udtaler: »Jeg kender ikke noget til Kristelig Arbejdsgiverforening. Jeg har aldrig hørt om den, og jeg vil ikke godtage den kristelige forening som forhandlingspart.«

Svar (22/8 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

I Danmark er der ikke fra statens side opstillet krav, der skal være opfyldt, for at en lønmodtager- eller en arbejdsgiverorganisation kan anerkendes. Det står derfor enhver gruppe lønmodtagere eller arbejdsgivere frit for at oprette de organisationer, de ønsker.

Omvendt er der heller ikke fra statens side noget krav om, at organisationerne skal anerkende hinanden. Det beror således først og fremmest på den pågældende organisations styrke, om den kan gennemføre sit ønske om at blive anerkendt som forhandlingsmodpart.

Såfremt der er strid om, hvorvidt der foreligger en kollektiv overenskomst, afgøres dette spørgsmål af Arbejdsretten, jf. arbejdsretsloven, § 9, stk. 1, nr. 4. Arbejdsretten afgør endvidere lovligheden af anvendelse af kollektive kampskridt til støtte for krav om overenskomst på områder, hvor kollektiv overenskomst ikke er indgået, jf. lovens § 9, stk. 1, nr. 5.

Jeg har altså ingen kompetence til at blande mig i stridigheder mellem to foreninger, og jeg finder i øvrigt, at dette stemmer bedst overens med den danske opfattelse af organisationsfriheden.